

Preekserie: Genesis – Van Eden naar Egypte Onderweg naar zondag 29 maart 2026: 'God maakt dat ik kan lachen'

We zitten in de preekserie over het boek Genesis en het grote verhaal dat God met de wereld heeft. Een verhaal dat zijn vervulling vindt in Christus: de Alpha en de Omega, het begin en het einde. In Hem vinden we zowel onze oorsprong als onze bestemming.

In de periode tot aan Pasen volgen we de geschiedenis van God met aartsvader Abraham, die gehoor gaf aan wat God vroeg en daardoor - volkomen onverwacht en tegen alle menselijke logica in - een van de belangrijkste mensen in de geschiedenis werd als 'vader van vele volkeren'.

Hoe werkt 'Samen naar Zondag'? Maak een keuze uit een of meer van de volgende onderdelen:

1. **Zelf ontdekken**

Je overdenkt zelf het Bijbelgedeelte en kunt hierbij gebruik maken van een van de bijbelstudiemethodes. Als het vragen oplevert, noteer ze en probeer antwoorden te vinden. Neem je vragen en bevindingen mee naar je kring!

2. **Aanvullende teksten en suggesties**

Deze teksten en suggesties helpen je om na te denken over het Bijbelgedeelte en het thema.

3. **Meer toelichting en gespreksvragen**

Om je nog meer te helpen vind je hier een korte uitwerking van het thema en het Bijbelgedeelte en vragen om met elkaar op kring te bespreken.

1. Zelf ontdekken

Bijbeltekst: Genesis 18:1-15, 21:1-21 (NBV21)

Genesis 18:1-15

Sodom en Gomorra

¹ De HEER verscheen opnieuw aan Abraham, bij de eiken van Mamre. Op het heetst van de dag zat Abraham in de ingang van zijn tent. ² Toen hij opkeek, zag hij even verderop plotseling drie mannen staan. Onmiddellijk snelde hij de tent uit, naar hen toe. Hij boog diep ³ en zei: ‘Heer, wees toch zo goed uw dienaar niet voorbij te gaan. ⁴ Ik zal wat water voor u laten halen zodat u uw voeten kunt wassen. Maak het u hier onder de boom intussen gemakkelijk. ⁵ Ik zal u ook iets te eten brengen, zodat u weer op krachten kunt komen voordat u verdergaat. Daarvoor bent u immers bij uw dienaar langsgekomen?’ Zij antwoordden: ‘Dat is goed, ga uw gang.’

⁶ Abraham haastte zich naar de tent, naar Sara. ‘Vlug,’ zei hij, ‘drie schepel fijn meel! Maak deeg en bak brood.’ ⁷ Daarna snelde hij naar de kudde, zocht een mooi kalf uit dat er mals uitzag, en gaf dat aan een knecht, die het onmiddellijk klaarmaakte. ⁸ Hij haalde boter en melk, nam het gebraden kalf en zette alles aan zijn gasten voor. Terwijl zij aten, bleef hij bij hen staan onder de boom.

⁹ ‘Waar is Sara, uw vrouw?’ vroegen zij hem. ‘Daar, in de tent,’ antwoordde hij. ¹⁰ Toen zei een van hen: ‘Ik kom over precies een jaar bij u terug en dan zal uw vrouw Sara een zoon hebben.’ Sara, die in de ingang van de tent stond, achter de man, hoorde dat. ¹¹ Nu waren Abraham en zij op hoge leeftijd gekomen en de jaren dat een vrouw vruchtbaar is, lagen al ver achter haar. ¹² Daarom lachte ze in zichzelf. Zou een zwangerschap voor mij dan nog weggelegd zijn? dacht ze. Ik ben immers verwelkt, en ook mijn man is al oud. ¹³ Toen vroeg de HEER aan Abraham: ‘Waarom lacht Sara, waarom vraagt ze zich af of ze op haar leeftijd nog wel een kind ter wereld kan brengen? ¹⁴ Is ook maar iets voor de HEER onmogelijk? Op de vastgestelde tijd, over precies een jaar, kom Ik bij je terug en dan heeft Sara een zoon.’ ¹⁵ Geschrokken ontkende Sara: ‘Ik heb niet gelachen.’ Maar Hij zei: ‘Ja, je hebt wel gelachen.’

Genesis 21:1-21

Isaak en Ismaël

¹ De HEER zag om naar Sara zoals Hij had beloofd, Hij gaf haar wat Hij had toegezegd: ² Sara werd zwanger en baarde Abraham op zijn oude dag een zoon, op de vastgestelde tijd, die God hem had genoemd. ³ Abraham noemde de zoon die hij gekregen had en die Sara hem gebaard had, Isaak, ⁴ en hij besneed Isaak toen deze acht dagen oud was, zoals God hem had opgedragen. ⁵ Abraham was honderd jaar toen zijn zoon Isaak werd geboren. ⁶ 'God maakt dat ik kan lachen,' zei Sara, 'en iedereen die dit hoort zal met mij mee lachen. ⁷ Wie had Abraham durven voorspellen dat ik ooit een kind de borst zou geven? En toch heb ik hem op zijn oude dag nog een zoon gebaard!'

⁸ Het kind groeide voorspoedig op, en toen de dag gekomen was dat het van de borst werd genomen, gaf Abraham een groot feest. ⁹ Sara zag dat de zoon die Abraham bij Hagar, haar Egyptische slavin, had gekregen, spottend lachte. ¹⁰ Daarom zei ze tegen Abraham: 'Jaag die slavin en haar zoon weg, want ik wil niet dat de zoon van die slavin straks deelt in de erfenis die mijn zoon Isaak krijgt.' ¹¹ Dit voorstel beviel Abraham allerminst; het ging immers om zijn eigen zoon. ¹² Maar God zei tegen hem: 'Je hoeft je niet bezwaard te voelen vanwege de jongen of je slavin. Alles wat Sara je vraagt moet je doen, want alleen de nakomelingen van Isaak zullen gelden als jouw nageslacht. ¹³ Maar ook uit de zoon van je slavin zal Ik een volk doen voortkomen, omdat ook hij een kind van je is.'

¹⁴ De volgende morgen vroeg nam Abraham brood en een zak water, legde die op Hagars schouder, gaf haar ook het kind mee en stuurde haar weg. Ze trok de woestijn van Berseba in en doolde daar rond. ¹⁵ Toen het water uit de zak op was, liet ze haar kind onder een struik achter. ¹⁶ Zelf ging ze een eindje verderop zitten, op een boogschot afstand, omdat ze niet kon aanzien hoe haar kind stierf. En terwijl ze daar zo zat, hilde ze bittere tranen. ¹⁷ Maar God hoorde de jongen kermen, en de engel van God riep Hagar vanuit de hemel toe: 'Wat is er, Hagar? Wees gerust: God heeft je jongen, die daar ligt te kermen, gehoord. ¹⁸ Sta op, help de jongen overeind en ondersteun hem. Ik zal een groot volk uit hem doen voortkomen.' ¹⁹ Toen opende God haar de ogen en zag ze een waterput. Ze liep ernaartoe, vulde de waterzak en gaf de jongen te drinken.

²⁰ God beschermde de jongen, zodat hij voorspoedig opgroeide. Hij leefde als boogschutter in de woestijn. ²¹ Hij ging in de woestijn van Paran wonen, en zijn moeder koos een Egyptische vrouw voor hem uit.

2. Aanvullende teksten en suggesties

Suggestie 1

Noteer ieder voor zich wat jou in Genesis 18:1-8 met name opvalt en waarom.

En/Of hetzelfde voor Genesis 18:9-15 en/of voor Genesis 21:1-20.

Deel en bespreek dat met elkaar.

Wat zegt het over Abraham, Sara, Hagar?

Wat zegt het over God?

Genesis 17:15-18

¹⁵ Verder zei God tegen Abraham: ‘Wat je vrouw Sarai betreft, voortaan moet je haar niet meer Sarai noemen maar Sara. ¹⁶ Ik zal haar zegenen en jou bij haar een zoon geven. Ik zal haar zo rijk zegenen dat er volken uit haar zullen voortkomen en koningen van haar zullen afstammen.’ ¹⁷ Abraham boog zich diep neer, maar lachte en dacht: Hoe zou iemand van honderd nog een kind kunnen krijgen? En Sara, zou zij op haar negentigste nog een kind ter wereld kunnen brengen? ¹⁸ En hij antwoordde God: ‘Al zou Ismaël maar onder uw bescherming mogen staan.’

Hebreeën 11:11

Door haar geloof ontving ook Sara, hoewel ze onvruchtbaar was gebleven en niet meer in de bloei van haar leven was, de kracht om een kind voort te brengen, en wel omdat ze vertrouwde op degene die de belofte had gedaan.

Matteüs 19:26

Jezus keek hen aan en antwoordde hun: ‘Bij mensen is dat onmogelijk, maar bij God is alles mogelijk.’

We lopen hier tegen grenzen aan, wat is mogelijk en wat is onmogelijk? Als we met onze eigen maatstaven rekenen, hangt het af van onze eigen mogelijkheden. Als iemand je iets zou zeggen wat onmogelijk lijkt, zou je

net als Sara en (eerder al) Abraham gaan lachen? Als een teken van 'ongeloof'?

Suggestie 2

Is het je wel eens overkomen dat iemand iets tegen je zei dat onmogelijk scheen? Hoe reageerde je daarop?

En als Gód door iemand heen iets tegen je zegt wat je voor onmogelijk houdt, hoe reageer je dan? Lach je het met ongeloof weg of kijk je met grote verwondering uit naar wat komen gaat?

Heb je meegemaakt dat je het niet kon geloven en het toch gebeurde?

En andersom: dat je overtuigd raakte dat er iets bijzonders ging gebeuren maar dat het toch anders liep?

Hoe ga je daarmee om?

Nehemia 8:10

Ezra zei tegen hen: 'Maak een feestmaal klaar met lekker eten en drinken, en deel ervan uit aan wie niets heeft, want deze dag is gewijd aan onze Heer. Wees niet bedroefd, want de vreugde die de HEER u geeft, is uw kracht.'

Vreugde en blijdschap is een vrucht van de Heilige Geest in het leven van de gelovige. Voor dat wat God - soms door moeilijke omstandigheden heen - teweegbrengt mogen we ons verblijden. Sara lachte van vreugde toen Izaak werd geboren.

Suggestie 3

Bij lachen kun je denken aan 'ongeloof' maar in andere gevallen ook zien als uiting van innerlijke blijdschap of een heerlijk gevoel, bijvoorbeeld bij een blik op de toekomst of uitredding uit een bepaalde situatie. Wat waren of zijn voor jou situaties van zulk lachen? Kwam dat voort uit een eigen oplossing of vanuit vertrouwen op God? Geeft dat kracht in latere gevallen?

3. Meer toelichting en gespreksvragen

Abraham, de grote, rijke Abraham die pas nog (in Genesis 14) met zijn mannen overwinnaar werd in de strijd tegen 5 koningen. Diezelfde Abraham ziet drie mannen aankomen en komt direct op een bijzondere

manier in actie. Hij blijkt enorm gastvrij te zijn, maar doet daarbij ook heel veel zelf om hen de beste maaltijd voor te zetten. En als ze gaan eten, blijft Abraham staan. Als een dienaar.

In de lezingen zien we dat God zijn beloften nakomt, ook als het in mensenogen onmogelijk is. Bij Hagar zien we dat ook terug als (de engel van) God haar aanspreekt in de woestijn, haar van redding voorziet en een grote belofte doet.

Ook in het Nieuwe Testament komen we de macht van God tegen om onmogelijke dingen te doen, denk maar aan de wonderbare spijziging (o.a. Matteüs 14:13-21). Steeds blijkt het ongeloof van mensen. Zelfs de discipelen die toch al veel van Jezus gezien hadden, begrepen het wonder niet. Lees Markus 8:14-21. En in Markus 9:17-29 geneest Jezus een jongen die door een geest wordt bezeten. De vader van de jongen vraagt aan Jezus: *'Als U iets kunt doen, heb dan medelijden met ons en help ons.'* Toen zei Jezus tegen hem: *'Of ik iets kan doen? Alles is mogelijk voor wie gelooft. Meteen riep de vader van het kind uit: 'Ik geloof! Kom mijn ongeloof te hulp.'*

Zo zie je dat geloof en ongeloof dicht bij elkaar liggen als het gaat om de mogelijkheden van Gods kracht.

Vraag 1.

Waar ligt bij jou die strijd tussen geloof en ongeloof? Wat helpt je om je geloof te versterken? Hoe kunnen we elkaar daarin helpen?

**

Gebed speelt een grote rol. Jezus zegt tegen de discipelen in Markus 9:29: *'Dit soort kan alleen door gebed worden uitgedreven.'*

Paulus schrijft over de kracht van het gebed in Efeziërs 3:20: *Aan Hem die door de kracht die in ons is bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij vragen of denken.*

Job 42:1-2

¹ Nu antwoordde Job de HEER: ² *'Ik weet dat niets buiten uw macht ligt en geen enkel plan voor U onuitvoerbaar is.'*

Psalm 70:5

Wie bij U hun geluk zoeken zullen lachen en vrolijk zijn, wie van U hun redding verwachten zullen steeds weer zeggen: 'God is groot!'

Vraag 2

Hoe kan het gebed, ook het gezamenlijke gebed in de kring, jou helpen en (meer) doen vertrouwen dat God kan ingrijpen in een onmogelijke situatie?

Dat alles niet altijd zal veranderen, ervoer Paulus zelf toen hij bad om verlossing van een 'doorn in het vlees' (2 Korintiërs 12:7). Hij had driemaal gevraagd of God ervoor kon zorgen dat die wegging. Maar het antwoord dat hij kreeg was: *'Je hebt genoeg aan mijn genade, want mijn kracht openbaart zich juist ten volle wanneer iemand zwak is.'*

Vraag 3

Wat kun je leren uit deze situatie van Paulus? Hoe vind je de juiste weg in ontmoedigd raken als iets niet gebeurt of juist Gods kracht ervaren om het 'ongemak' te dragen?

Suggestie voor een lied om af te sluiten: Opwekking 377

Wat de toekomst brengen moge,
mij geleidt des Heren hand;
moedig sla ik dus de ogen
naar het onbekende land.
Leer mij volgen zonder vragen;
Vader, wat Gij doet is goed!
Leer mij slechts het heden dragen
met een rustig, kalme moed.

